

[Ministeren for handel, industri og søfart.]
slippes så mange penge ud af statskassens midler, at inflationen truer os i 1950.

Nu er jeg ikke i stand til at kontrolere de tal, det ærede medlem her angav for, hvor mange korte statsgældspapirer der vil forfalde — jeg håber ikke nogen vil bebrejde mig det; jeg er jo ikke finansminister og kan derfor ikke have disse tal på rede hånd. Jeg går derfor ud fra det beløb, som det ærede medlem nævnte. Det ærede medlem hr. Himmelstrup nævnte et tal, der var lidt anderledes, men nogen stor forskel var der ikke. Jeg forstod altså, at det ærede medlem hr. Aksel Møller, når man tog byggelånene med, gik ud fra, at omkring 600 mill. kr. — måske godt 600 mill. kr. — ville flyde ud af statskassen til befolkningen, når pengebindingsloven udløber. Jeg skal som sagt ikke kritisere dette tal, men det betyder ikke, at jeg ikke vil gøre en kritisk bemærkning til det.

Man må lige et øjeblik stoppe op og erindre sig, at det, der her sker, er, at folk, der har haft deres penge stående i obligationer, i statspapirer af forskellig art, altså en formueanbringelse — ganske vist på kort sigt, men dog en formueanbringelse —, nu får disse formuer udbetalt. Jeg vil dog stille mig tvivlende overfor, om de pågældende mennesker straks går hen og forbruger disse penge. Det sandsynligste er dog, at de prøver på at anbringe dem som formue på anden måde. Jeg skal ikke angive noget tal for, hvor mange af disse penge der vil blive genanbragt; det er muligt, at kun 90 pct. af dem vil blive genanbragt som formue, medens 10 pct. vil blive brugt som indkomst — og forholdet kan også være et andet; derfor skal jeg foreløbig lade det ærede medlems tal blive stående: at der bliver udbetalt 600 mill. kr.

Heroverfor står den Marshallimport, vi får. Marshallhjælpen medfører, at vi får varer til landet, som bliver betalt af importørerne på normal vis. Disse penge vil ikke blive overført til USA, men indsat på bunden konto i nationalbanken. Altså, der sker en pengeopsugning svarende til Marshallimportens størrelse. Hvor stor bliver denne i 1950? Ja, her er vi så uheldigt stillet, at vi ikke ved det; vi ved ikke engang nøjagtigt, hvor stor den bliver til midten af 1950, ved dette Marshallårs udløb. Vi ved derimod, at den vil blive faldende. Vi kan regne med, at beløbet i dollar bliver noget mindre i 1950, end det var i 1949. På den anden side ved vi, at der skal betales 40 pct. mere i kroner pr. dollar. I stedet for at der før indbetaltes på den bundne konto

5 kr. pr. dollar, skal der nu indbetales 7 kr. pr. dollar.

Jeg vil anse det for et meget nøgternt skøn, et skøn i underkanten, hvis man anslår den pengeopsugning, der vil finde sted gennem Marshallhjælpen, til 600—700 mill. kr. Allerede herved bliver det meget foruroligende tal, som det ærede medlem hr. Aksel Møller nævnte, ganske elimineret. Hertil kommer så, at vi må regne med, at der også i det kommende kalenderår vil finde en opsugning sted i kraft af, at driftsoverskuddet på statsregnskabet — jeg skal ikke kunne sige nøjagtig, hvor meget det bliver, men føler mig også sikker på at holde mig indenfor det sandsynlige — bliver ca. 200 mill. kr. D. v. s. at der finder en opsugning sted på mellem 800 og 900 mill. kr. og en udbetaling på 600 mill. kr., d. v. s. en nettoformindskelse af likviditeten på 200—300 mill. kr. Jeg håber, at disse tal vil gøre det klart for det ærede medlem, at hans betragtninger over likviditetens udvikling i 1950 ikke er tilstrækkelige, at hans vurdering af nettovirkningerne på likviditeten på grund af de pengemæssige forskydninger, der vil forekomme i det kommende kalenderår, næppe er rigtig.

Ja, jeg skal ikke knytte væsentligt flere bemærkninger til det, der er sagt. Jeg sagde før, at det var noget helt nyt at høre de konservative anlægge denne blod-, sved- og tårelinie. Som sagt, vi mærkede ikke noget til det, når det angik hele den økonomiske politik i de foregående to år. Det er ikke så længe siden, vi blev kaldt sortseere og sortmalere. Vi mærkede ikke noget til det, da der var tale om at betale mest muligt tilbage af Englandsgælden. Da blev der fra konservativ side gang på gang rettet opfordringer til os — ikke af det ærede medlem hr. Aksel Møller, men af andre ærede konservative ordførere — om hellere at importere noget mere fra England og undlade at betale gæld tilbage, om hellere at give importen fri, give flere bevillingsudstedelser for en lang række varer. Jeg skal heller ikke komme nærmere ind på, hvorvidt det var en blod-, sved- og tårelinie, som de konservative anlagde, da tjenestemandslønningerne sidst skulle drøftes; det skal jeg overlade til andre at tage op til debat med de konservative. Men hvis man fra konservativ side virkelig ønsker at anslå disse nye toner om den økonomiske politik og de krav, den stiller til os i realiteten, så tror jeg meget vel, der kan blive samarbejde, men vel ikke på dette område. Vi vil ikke bidrage til arbejdsløshed, vi vil ikke sinke genopbygningen ved at for-